

O dwóch takich, co nigdy nie wychodzili z domu

Warsztaty na podstawie książki „Gudu i Gwai”
autorstwa Marii-Luisy Uth.

Wiek dzieci: 5+

Czas trwania: 45 lub 90 min

O książce:

Czy czujecie czasem, że nikt was nie rozumie? A może zdarza wam się myśleć, że jesteście dziwni? Albo że wolelibyście być kimś innym? Gudu i Gwai to dwie niezwykle istoty, które mieszkają w zakamarkach wielkiej muszli ślimaka i nigdy z nich nie wychodzą. Co więcej: nie wiedzą o sobie nawzajem! Gudu boi się, że nikt go nie zrozumie. Gwai – że dziwnie wygląda. Pewnego dnia jednak się spotkają – i od tej pory wszystko potoczy się inaczej. To opowieść o przełamywaniu kompleksów i lęków.

Link do książki:

<https://wydawnictwodwiesiostry.pl/katalog/gudu-i-gwai.html>

Kluczowe hasła i pytania:

#inność #kompleksy #różnorodność #lęki #relacje #akceptacja

Skąd wiadomo, że coś jest dziwne? Kto o tym decyduje? Kiedy „dziwne” staje się „normalne”? Czy można nie lubić samego siebie? Co w sobie lubimy, a czego nie lubimy? Dlaczego czasem chcemy być kimś innym? Czy można się bać, że inni nas nie zaakceptują? Czy można żyć bez innych? Dlaczego potrzebujemy relacji z innymi?

Materiały:

- książka „Gudu i Gwai”
- białe kartki A4
- kolorowe kartki A5 (przecięte na pół A4)
- czarne flamastry lub markery
- sztywne kartki papieru technicznego A4

- kolorowe kredki i flamastry
- kleje w sztyfcie
- nożyczki

Koncepcja:

Poniższy scenariusz zakłada krótszą i dłuższą wersję pracy z książką:

- wariant 45-minutowy = wprowadzenie + rozgrzewka twórcza + czytanie i rozmowa
- wariant 90-minutowy = wprowadzenie + rozgrzewka twórcza + czytanie i rozmowa + zadanie plastyczne

Przebieg warsztatów:

Wprowadzenie

Wspólne obejrzenie okładki książki. Osoba prowadząca zapowiada, że za chwilę przeczyta historię o „dwóch takich, co nigdy nie wychodzili z domu”. Pyta uczestników: z jakich powodów można nigdy nie wychodzić z domu? Jakie macie pomysły? Krótka rozmowa oraz wysłuchanie pomysłów, ale bez otwierania książki i pokazywania bohaterów.

Rozgrzewka twórcza

- Osoba prowadząca daje każdemu dziecku 1 białą kartkę w formacie A4 i dwie kolorowe A5. Następnie prosi, aby dzieci wyobraziły sobie dwie postacie i wycięły je z dwóch kawałków kolorowego papieru. Jeden stwór nazywa się **MALUMI**. Druga postać nazywa się **TAKETE**.
- Kształty mogą być dowolne, chodzi o spontaniczną interpretację dzieci. Kiedy uda się już wyciąć Malumi i Takete, dzieci przyklejają je na białej kartce A4. W następnym kroku uczestnicy dostają czarne markery lub flamastry i dorysowują postaciom części ciała. Obowiązuje pełna dowolność – można zrobić im pięć par oczu, ogon, krosty, futro, nogi wszelkiego typu lub wielkie zęby.
- Osoba prowadząca wiesza i ogląda propozycje dzieci. Pyta uczestników, czym ich zdaniem Malumi różni się od Takete? Imię Malumi brzmi miękko, a Takete – kanciasto. Dlaczego wyobraziły je sobie właśnie tak, a nie inaczej? Czy czują, że ich kształt pasuje do tego słowa? Czy Malumi i Takete mogłyby się ze sobą zaprzyjaźnić, czy jednak są tak inne, że nie mają ze sobą NIC wspólnego? Czy dwie zupełnie inne istoty mogą się zaprzyjaźnić?

- W tym ćwiczeniu wprowadzamy wątek różnorodności i inności. Każdy z nas jest inny – inaczej rozumie, myśli i wyobraża sobie słowa. Gdyby wszyscy wycięli takie same postacie, byłoby strasznie nudno!
- Osoba prowadząca zwraca uwagę dzieci na to, że właśnie stworzyły pary bohaterów, a każda z prac mogłaby stać się początkiem innej książki. Jedna mogłaby opowiadać o najlepszych kumplach (albo kumpelkach), inna o sąsiadach lub kłócących się kuzynach. Czas najwyższy, aby sprawdzić, jakimi bohaterami są stworzeni przez Marię-Luisę Uth Gudu i Gwai.

Czytanie i rozmowa

Czytanie książki połączone z animacją i przerwami na pytania (poniżej przykładowe do wyboru):

- Po stronie przedstawiającej Gwaia – Czy też uważacie, że Gwai jest dziwny?
- Po stronie przedstawiającej Gudu – Czego boi się Gudu?
- Po walce i pierwszej rozmowie Gudu i Gwaia – Jak myślicie, czy ta krótka rozmowa zmieni coś w życiu bohaterów? Czy może być dla nich ważna? Dlaczego? Czy relacja z kimś innym może sprawić, że poczujemy się lepiej?
- Na koniec – Co odkryli Gudu i Gwai? Czego się dowiedzieli po opuszczeniu muszli ślimaka? Czy zdarzyło wam się kiedyś podobne odkrycie?

Zadanie plastyczne – bardzo dziwny świat

1. W ramach aktywności plastycznej uczestnicy warsztatów wykonują makietę DZIWNEGO ŚWIATA. Można też ją nazwać trójwymiarową pocztówką. W tej krainie, podobnie jak w książce Marii-Luisy Uth, mieszkańcy przybierają najróżniejsze kształty, kolory i rozmiary. Wszyscy wyglądają tak wyjątkowo, że nikogo nie dziwią czerwone nosy, różowe futra, ani twarze jak kwiaty.
2. Osoba prowadząca prosi dzieci, aby na sztywnych kartkach papieru technicznego wykonały rysunki swoich postaci. Następnie, gdy zostaną pokolorowane, dzieci wycinają je i przyklejają do złożonej w harmonijkę i położonej poziomo kartki papieru technicznego A4 lub A5). W ten sposób powstanie trójwymiarowa, kilkuplanowa makiet przedstawiająca mieszkańców niezwykłego świata. Jeśli w warsztatach biorą udział młodsze dzieci, warto przygotować harmonijki wcześniej i rozdać je dzieciom jako gotowy „stelaż”.
3. Urządzenie pokazu światów!

Podsumowanie spotkania

Podziękowanie dzieciom za udział i zaangażowanie. Docenienie pomysłowości oraz różnorodności panującej w nowo powstałych krainach. Na koniec pytanie do dzieci: czy wiecie już, co robić, gdy przyjdzie wam do głowy myśl, że jesteście dziwni? Albo spotkacie kogoś, kto nie chce wyjść z domu?

autorka scenariusza: Katarzyna Witt